No. 100.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 20 Augustus.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

NOORWEGEN.

CHRISTIANIA, den 6. Augustus. Men schrijft uit Fahlun (Zweden), van den 26. Julij: Gedurende een verschrikkelijk onweder, dat in den namiddag van jl. Dingsdag losborst, sloeg de bliksem in het uitgestrekte pijnboomenbosch, ten noord-oosten van Fahlun gelegen, en veroorzaakte dáár een brand, welke, niettegenstaande de gedurende vier dagen aangewende onvermoeide pogingen, om zijne woede te stuiten, zijne verwoestingen in eene steeds grooter wordende oppervlakte voortzet. De vlammen, door een' vrij scherpen wind gedreven, en het harstachtige der boomen gevoed, hebben reeds vier vierkante mijlen van het bosch verteerd, en men ziet geene kans, hunnen voortgang te stuiten. Deze brand levert een prachtig en indrukwekkend gezigt op, vooral des nachts; terwijl de rookwolken, welke er uitstijgen, den dag in de omstreken verduisteren.

DUITSCHLAND.

— Gelijk reeds vroeger gemeld is, heeft prof. *Dieffenbach* te Berlijn over den zwavel-ether een stuk geschreven. Het begint aldus: « De schoone droom, dat de smart van ons genomen is, is tot wezenlijkheid geworden. De smart, dit hoogste bewust worden van ons aardsch bestaan, deze duidelijkste gewaarwording van de onvolkomenheid onzes ligchaams, heeft moeten bukken voor de magt van den menschelijken geest." Daarop doet de schrijver verslag van alle tot hiertoe bekend gewordene ervaringen van buitenlandsche en Duitsche artsen over de werkzaamheid van den zwavel-ether bij gevallen van chirurgie, verloskunde en geneeskunde, met die uit zijne eigene rijke praktijk, en weegt het vóór en tegen bij de bijzondere gevallen van operatiën. Het resultaat van dit onderzoek is, dat bij de meeste groote pijnlijke operatiën de zwavel-ether den patient en den operateur heilzame diensten bewijst. Eene *schynlyke overeenkomst der bedwelming door ether met het sterven*.

— Indien men geloof mag slaan aan eene mededeeling der *Dorfzeitung*, dan zou een landeigenaar te Konstantz, zekere bierbrouwer *Kern*, geslaagd zijn, om granen te verbouwen zonder jaarlijksche zaaijing. Hij gaat daarbij op de volgende wijze te werk: men ploegt en bemest het land goed, zaait dan zomer- of wintergraan, maait het in het voorjaar, voor de halm opschiet, even als gras en herhaalt dit eenige keeren 's jaars. Dan laat men het koren even als gewoonlijk groeijen en maaijen. In het volgende jaar groeit het vroeger en brengt rijkelijker op dan koren dat op de gewone wijze behandeld is. Men moet zulk land in den herfst even als de weilanden en zuivert het in het voorjaar van onkruid. Tot nu toe heeft men van het aldus behandelde graan vier oogsten bekomen.

ENGELAND.

LONDEN, den 14. Augustus. Zie hier eene daadzaak, welke bewijst hoezeer de spoorweg-maatschappijen van Engeland, ten gevolge der financiële crisis en de geldschaarschte, in verlegenheid zijn geraakt. Velen dier maatschappijen waren voornemens geweest obligatiën aan 6 % intrest en gehypothekeerd op den weg uit te geven; maar men heeft erkend, dat zulke intrest niet wettelijk was en als woeker zou kunnen gestraft worden. Nu zijn sommigen begonnen obligatiën ten intrest van 5 % uit te geven, met eene premie van 5, 6 en zelfs 7 % op het kapitaal-nominaal. Aldus ontvangen zij voor eene obligatie van 1000 frs. slechts 950, 940 of 930 frs., en verbinden zich, 50 frs. voor intrest te betalen op het kapitaal-nominaal, hetwelk aan 1000 frs. uitkeerbaar is. Thans is er spraak van eene soort van congres van de deelhebbers van al de spoorwegen. Men zou in die vergadering het voorstel doen al de zijtakken en verlengingen van spoorwegen, welke niet noodzakelijk zijn, voor twee jaren op te schorten, ten einde niet verpligt te wezen de ligtingen en geldstortingen te verhaasten.

FRANKRIJK.

— Onlangs werd een landbouwer der gemeente P.é'o, bij Chateaudren, terwijl hij des nachts in eene opene schuur of loods lag te slapen, door het geblaf van zijnen hond gewekt. Hij luistert; het geblaf komt hem gedurig nader, wordt angstiger, en eindelijk springt de hond hem op zijn bed, gevolgd door een' grooten wolf. Op het bed en op den man, die er in lag, beginnen nu de twee dieren een woedend gevecht, te midden van hetwelk echter de boer van onder de kampers weet weg te sluipen; den trouwen hond in zijnen uitersten nood niet willende verlaten, is hij stout genoeg, om het roofdier bij den poot te grijpen. Op zijne beurt verschrikt, laat nu de wolf den hond los en neemt de vlugt, vervolgd wordende door het zwakke dier, dat hij te voren als eene gewisse prooi vervolgd had.

BELGIE.

BRUSSEL, den 15. Augustus. Van alle plaatsen des lands ontvangt men berigten van aanmerkelijke daling der granen en alle andere levensmiddelen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 10. Augustus. Men verneemt dat een makelaar hier ter stede zich met de aanzienlijke som van ƒ150,000 heeft uit de voeten gemaakt. Een gerucht wil daarenboven, dat nog eene belangrijke diefstal zou zijn gepleegd, hetzij hier te lande of buiten 's lands, die aanleiding heeft gegeven tot de buitengewone bedrijvigheid, die men dezer dage bij de policie heeft zien heerschen: Onderscheidene rijtuigen, die de stad uitreden, moeten gevisiteerd geworden zijn.

D. en *B.*. zijn ontvlugt met eene waarde van ongeveer 600.000 francs, en dat aan Engeland en Nederland de uitlevering dier personen is gevraagd, terwijl men nader vernam, dat zij zich naar Amerika zouden hebben ingescheept. Het *Handelsblad*, dit berigt, onder België, mededeelende, veronderstelt, dat het alhier loopend gerucht aan laatstgemeld voorval zou zijn toe te schrijven.

's HERTOGENBOSCH, den 15. Augustus. De roggeoogst thans nagenoeg afgeloopen zijnde, bewijst de uitkomst, dat men omtrent de verwachting van een dubbel gewas niet te veel gezegd heeft; de aanvoeren door de landlieden zijn dan ook alhier dagelijks beduidend, en dalen de prijzen langzamerhand naar hun gewoon standpunt terug, ten spijt van vele speculerende boeren in de Meijerij, die hunne zolders nog vol oude rogge hebben liggen, en welke eenige weken geleden nog ƒ50 weigerden voor datgene wat nu ƒ20 à ƒ21 kost.

— Wel onderrigte personen verzekeren, dat, ondanks de tegenspraak van het ELLENDIG PRULLENBLAD (*alias Journal de la Haye*) er wel stellig spake is van de voorgenomen abdicatie van koning *Willem II* en de weigering van de aanvaarding der kroon door den prins *van Oranje*, en dat het regentschap van prins *Frederik* wel degelijk in de pen is.

Wat er van al deze geruchten zij, zooveel is zeker, dat wij ons in eene vreesselijke crisis bevinden, daar ook de fondsen sedert eenigen tijd dagelijks *een à twee* percent achteruitgaan en men dus aan de beurs mede gevaar schijnt te bespeuren en men voor groote volks-beroeringen beducht is.

De geruchten zijn dof en onbestemd, doch ieder begrijpt dat er iets gewigtigs op til is; niemand weet echter regt wat. Zooveel is toch zeker, dat prins *Frederik nimmer* tot de kroon of het regentschap kan geraken, als zoudende dit eene openbare en geweldadige grondwetschennis daarstellen, welke tot de schromelijkste gebeurtenissen, ja zelfs tot eenen binnenlandschen oorlog aanleiding zou kunnen geven; daar niemand anders dan de prins *van Oranje* of diens nakomelingen de wettige troonopvolging behoort.

Moest het tot een regentschap komen, wij zouden dan de souvereine magt het liefst gesteld zien in de handen der prinses *van Oranje*, want H. K. H. is waarlijk eene goede, verstandige en vrijzinnige vrouw, die, in weerwil van hare vreemde afkomst, meer belang stelt in onze nationaliteit en een beter hollandsch hart heeft dan de meerderheid der natie! toont te bezitten.

Prins *Frederik* zou, niettegenstaande zijne prijzenswaardige hoedanigheden als mensch, als regent niets anders voor ons kunnen zijn dan een tweede *Willem I*; want hij heeft in vele opzigten hetzelfde karakter, en in het staatkundige geheel dezelfde denkbeelden en inzigten als zijn vader. En wie zou ons durven tegenspreken, wanneer wij zeiden: de Hemel behoede ons voor een anderen *Willem I*.

Prins *Alexander* is ziekelijk; prins *Hendrik* is een zeeman, en zeelieden weten gewoonlijk van landzaken weinig af; en dan zijn beiden ook nog te jong om eene zoo gewigtige betrekking te vervullen als die van regent.

Men zou dus, voor het geval dat een regentschap noodig wierd, wel genoodzaakt zijn de moeder van den jeugdigen erfprins de teugels van het bewind in handen te geven; immers het regentschap van prins *Frederik* ware onbestaanbaar met den zin van de bepalingen onzer Grondwet. Welnu, wij herhalen het, de natie zou reden hebben zich deswege te verheugen, want de prinses *van Oranje* is allezins waardig de souvereine magt uit te oefenen. En wij zeggen dit, hoewel wij voor ons, een wezenlijke afkeer gevoelen van alle vrouwelijke regering. (*De Burger.*)

— Men schrijft ons uit Overijssel

De advokaat *Thieme* (volgens sommigen D. D.) en vrij algemeen bekend als de redacteur van de *Arnhemsche Courant*, *Courant* in het bijzonder. Zijn vader, de uitgever en eigenaar der courant, verkeert in een lijdenden toestand, als laborerende aan bloedspuwingen, een ettergezwel. enz. (*de Burger.*)

VLISSINGEN, den 19. Augustus. Men zal zich herinneren, dat bij arrest van het Prov. Hof in Zeeland, van 5. dec. 1846, *J. Lauret* en zeventien andere personen, waaronder drie vrouwen, zijn veroordeeld tot de straffe des doods, ter zake van eenen belangrijken diefstal, met alle verzwarende omstandigheden, in den nacht van 23. op 24. nov. 1845, ten huize van den landman *J. Nortier*, onder Oostburg, gepleegd. Thans verneemt men, dat het Z. M. dezer dagen goedgunstig behaagd heeft, aan *alle de achttien* veroordeelden kwijtscheldïng van de tegen hen uitgesprokene doodstraf te verleenen. Ten aanzien van eenigen is die straf veranderd in geeseling, brandmerk, met den strop om den hals aan de galg vastgemaakt; ten opzigte van andere is dezelve verwisseld in tepronkstelling op het schavot en tuchthuisstraf voor verschillenden tijd.

— De gezagvoerder *W. J. Gialts*, met de Nederlandsche kof *Helena* van Petersburg te Hellevoetsluis binnen, meldt, dat hij den 11. dezer, op 33 gr. 35 min. noorderbreedte en 3 gr. 3 min. oosterlengte, gepraaid heeft Zr. Ms. fregat *Prins van Oranje*, onder bevel van Z. K. H. Prins *Hendrik* der Nederlanden. Kapitein *Gialts* gaf aan Z. K. H. te kennen, dat hij zijnen stuurman verloren had en twee man van het scheepsvolk ziek lagen, waarop hoogstdezelve dadelijk last gaf dat twee man zijner equipagie op de kof zouden overgaan, om de reis te helpen volbrengen.

— De weleerw. heer Ds. *C. Hooyer*, door wiens bemid-

TIJDVRAGEN.

—

Wij leveren hier uit de *Deutsche Brüsseler Zeitung* de ernstige slotrede tot de brochure: « Lola-Montez, verhandeling eener regtspleging uit den jongsten tijd." (Zie *Vlissingsche Courant* N°. 189-191):

Met eenen terugblik op den bitteren ernst, welke de algemeen bekende gebeurtenissen in Beijeren ten gronde ligt, zou ik eigenlijk de bedoelde zaak van hare droevige zijde moeten beginnen, maar ik kan den lust niet wederstaan, om de ambtelijke en niet-ambtelijke pluimstrijkers, die eenen gekroonden mensch in de sferen der goddelijkheid overplanten en gewoon zijn, van hem slechts met gebogen rug en stoflikkend te spreken, in vertwijfeling te brengen, en de uitvloeisels eener hondsche serviliteit den hoon van vrijen man prijs te geven — Het kwam er weder op aan om de officiële hondezielen in Duitschland eene fiksche huivering op het lijf te jagen en eenen dusdanigen politischen afgod, welken ons arme vaderland onderdanig is, eenen welverdienden schop te geven; het gold, om hem den mantel der majesteit en heerlijkheid van de schouders te rukken en hem in zijne afzigtelijke naaktheid den volke te vertoonen; het gold in censuur-vrije taal eene hofscène te behandelen, welke de geknevelde Duitsche pers niet waagde aan te stippen; het gold om weder eens te toonen, dat er toch nog Duitsch sprekende mannen zijn, die nu eens politische goden en de attributen dezer goden niet erkennen, welke der majesteit in 't gezigt uitlagchen en de voorgewende heiligheid eens menschen van hunnen stralenkrans berooven. — Wat gaat mij een zekere Wittelsbach aan? Voor mij is aan een politischen afgod, genaamd Lodewijk, juist zooveel majesteit, heiligs en onschendbaars als aan den geestelijke, genaamd Juggernaut; en de Japansche theologie heeft voor mij juist zooveel verbindende kracht, als het koninklijk-Beijersche staatsregt; een duitsche hofraad of couranten-schrijver, die voor de majesteit van den deelwoorden smeekenden kwast zich in 't stof werpt, heeft voor mij juist zoo veel aanspraak op erkentenis, als een Japansch afgoden-dienaar, die zich uit louter onderdanige vereering laat radbraken.

Ook gold het, het constitutionele beginsel, om den persoon des vorsten niet in de discussien te mengen, in zijne naaktheid te toonen; dat grondbeginsel, dat voor de zonden eens anderen, anderen verantwoordelijk maakt. — Die beklagenswaardige mannen, wel is waar, die als een poedel, die tegelijk de tanden toont en over den stok springt en knorrend op de achterpooten zijn kunstje doet, met onderdanige verzekeringen van liefde, en vóór den vorst in 't stof kruipende tegen de ministers opponeren, zullen een loijaal gehuil aanheffen en ongeceniseerde onbeschoftheden met onderdanige huivering verafschuwen; maar ik ben, helaas, eenmaal gewoon, de gebeurtenissen op politiek gebied, even zoo goed tot op hare beginselen na te gaan als andere verschijnselen. Ik zal derhalve ook in het navolgende de Munchensche voorvallen uit een zuiver menschelijk, dat is, het eigenlijke standpunt beschouwen en beoordeelen.

Wanneer de Duitsche philistijn van de grootsche liederlijkheid des Bourbonschen vorstenstams hoort, wanneer hij voor het hertenpark, van de maitressen-huishouding der Fransche Lodewijks leest, wanneer hij van den handel en wandel der Oostersche despoten, van de harems- en serail-scènen kondschap bekomt, dan begint zijn Duitsch onderdanen-trots de borst op te zetten en hij dankt den Heer der werelden, dat hij in een regtsgebied, in eene zedelijk bestuurde maatschappij leeft, en niet is als een der onderdanen van die roemzuchtige heerschers. Zonder het geringste duister voorgevoel van de geheime scènen in het paleis en privaat-liefhebberijen zijns gekroonden landsvaders, pleeg de rustige burger zijne zaken te verrigten, en wanneer hem ook al soms het verhaal van eene onwettige liefdebetrekking van zijnen allerhoogsten, of van eenen vorstelijken echtbreuk ter ooren komt, zoo denkt hij, ieder mensch heeft zijne zwakheden, dus ook de koning

Nu, de nieuwste gebeurtenissen in Beijeren hebben zeker zulk eene koninklijke zwakheid op een zeer in 't oog loopende wijze publiek gemaakt en getoond, dat niet slechts een Fransche, maar ook een Duitsche Lodewijk, dat niet slechts een Bourbon, maar ook een Wittelsbach een virtuoos in de liederlijkheid en onzedelijkheid zijn kan.

Wanneer echter zekere welmeenende lieden van menschelijke neigingen en zwakheden eens konings spreken, dan moeten zij in de eerste plaats bewijzen dat deze waarachtig menschelijk, dat is, den menschelijken kritiek, het menschelijk oordeel prijs gegeven zijn. Daar zulks echter niet het geval is, zoo maken zij zich door hunne eenvoudige bewering dat de koning in zekere betrekkingen slechts mensch, dus den onderdanen gelijk gesteld zij, aan majesteitschennis schuldig; zij begaan nog de voorbedachte trouweloosheid of de grootmoedige dwaasheid, om de wetten der natuur, welke slechts menschen kent, met de wetten des staatsregts, dat koningen sanctioneert, te verwarren; zij begaan de logische zonde, het Roomsch-Aziatische en middeleeuwsche leenstelsel van koning, met het op verstand aanspraak makende hoofd van den staat te verwisselen, om den door God aangestelden, dat is, om den door de domheid gehuldigden landeigenaar met den vrijgekozenen oppersten ambtenaar eens vrijen volks te verwarren.

In eene nog grootere dwaling vervallen echter die philantropen, als zij met die bewering het begrip verbinden, dat de neigingen en zwakheden eens konings slechts als private zaken en geenszins als politisch verwant, als politische vraagstukken moeten beschouwd worden, om welke zich het volk te bekommeren heeft.

Een koning is de tot persoon gewordene wil eens volks. Een

deling in Mei ll. ten minste 7000 armen in den Bommelerwaard gespijzigd werden, heeft, door eene deputatie van burgemeesters uit den Bommelerwaard, eenen uitstekend fraaijen zilveren inktkoker ten geschenke ontvangen, rijk bewerkt à *la renaissance*, met deze fraai gesneden inscriptie: *Aan Ds. C. Hooyer, tot eene herinnering aan den grooten nood des hongers, na de mislukking van den aardappelen-oogst in 1845 en 1846, door de burgemeester van eenige gemeented in den Bommelerwaard, uit erkentelykheid voor de werkdadige verzorging hunner noodlydende ingezetenen, aangeboden.*

— Men schrijft uit Medemblik, dd. 14. Augustus: Eergisteren werd door drie zee-officieren en twee adelborsten aan den kapitein-luitenant ter zee *J. C. Pilaar*, sedert 25 jaren geattacheerd aan het koninklijk instituut voor de marine alhier, een prachtig cadeau aangeboden, als blijk van achting en belangstelling der zee-officieren, welke hij in dien langen tijd aan het instituut gevormd had. Het geschenk bestaat uit een sierlijk bewerkt zilveren theeservies en schenkblad, waarop de volgende regelen ter herinnering zijn gegraveerd:

Hulde aan den kapitein luitenant ter zee, J. C. Pilaar, Ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, Lid van het Koninklyk Nederlandsch Instituut en andere geleerde Genootschappen, als een blyk van hoogachting en erkentelykheid voor zyne veelvuldige verdiensten en zynen onvermoeiden yver, als beoefenaar der zeevaart-kundige wetenschappen, hem door zyne voormalige leerlingen, thans officieren en adelborsten van Zyner Majesteits Zeemagt, — aangeboden. 1822—1847.

Wanneer al de bijdragen van thans in de koloniën aanwezige zee-officieren zullen zijn ingekomen bij de commissie die zich tot de ontvangst der gelden en bezorging van het cadeau gevormd had, dan zal den beroemden man nog een wetenschappelijk boekwerk van groote waarde worden aangeboden.

— In de laatste dagen zijn er in Engeland groote hoeveelheden van vruchten uit Nederland en Belgie ingevoerd. Zonder die van vroegere dagteekening mede te tellen, vermelden wij hier slechts de laatste aanvoeren.

Met den *Regenboog*, van Rotterdam, 20 manden abrikozen, 232 manden aalbeziën, ettelijke pakken meloenen of komkommers en 1482 manden met onderscheidene andere soorten van vruchten. Met den *Batavier*, van Rotterdam, 22 pakken komkommers en meloenen en 332 manden en 376 korven aalbeziën. Met de *Stad Rotterdam*, van Rotterdam, 618 manden met onderscheidene soorten; met de *Antwerpen*, van Antwerpen, 27 manden peren en 501 manden kersen; met de *Magneet*, van Rotterdam, 966 manden met onderscheiden soorten van vruchten uit Holland: met den *James Watt*, van Havre, 745 manden vruchten uit Frankrijk.

INGEZONDEN STUKKEN.

WAT NIEUWS?

Wat is er nieuws? wordt iederen dag door de wachtende menigte, door de bezorgden, zoo ook door de hopenden en eene betere toekomst verbeidende, gemeene staat leeft of liever vegeteert.

Ruslands dubbele adelaar zweeft over het instortende Turksche rijk en loert op de aanlokkelijke buit van Konstantinopel.

Ierland is door het Anglikanismus en door de ellende der Iersche grondbezitters welke niets voor de verbeteringen der landerijen deden, tot den bedelstaf gekomen. Het volk werkt niet, maar het hongert, bedelt, verlaat zijn land en wordt door niets opgewekt en gesterkt.

In Zwitserland staan de partijen gewapend tegen over elkander. Alles schijnt te vragen: Zal 't haast beginnen?

In Spanje staan de verkiezingen weder voor de deur. Engeland en Frankrijk trekken nu eens de jonge marionetten-koningin Isabella hier, dan eens de kaarten-koning Don Francisco der onnoozelheid daar heen. Niets is meer veilig; wanneer Isabella verwijderd wordt, kan het Louis Philippe's intrigues gelukken, den hertog van Montpensier op den Spaanschen troon te brengen, of zal Engeland de pretendent graaf Montemolin in den kring der partijen werpen?

Italie verwacht hervormingen; Oostenrijk, daarentegen, handboeijen, ketenen en soldaten, om het oneenige Italiaansche volk onder 't juk te brengen, de kleine vorsten in vrees te houden en de Pauselijke regering bij haar hervormen spankettingen aan te leggen. Zal het geweldadig aan elkander verbonden Italiaansche volk niet dra den roem naar vrijheid en verzet tegen de Oostenrijksche dievenleiders van de Alpen tot den Po, van den Arno tot den Calabrezen doen hooren?

Polen ligt in drievoudige ketenen, geheel Duitschland is ontevreden; Hongarije, Bohemen verlangen regten en vrijheden.

Het gansche officieële Europa leidt dus een plantenleven op den vulkanischen grond van dag tot dag; de onverstandige vorsten staan aan den afgrond des verderfs; de volkeren verwachten het morgenrood der opstanding! A. v. B.

MENGELINGEN.

Eene Duitsche berekening.

Wij hebben eens de ergerlijke moeite genomen, naar eenen genealogischen almanak, het getal der vorstelijke lediggangers van beider kunne op te sommen, die door het duitsche volk worden gevoederd en aangebeden, om het wederkeerig met hooge, hoogste en allerhoogste voettredingen te begenadigen. Het resultaat onzer berekening, die zich alleen bepaalt tot de mannelijke en vrouwelijke leden der regerende huizen, is als volgt:

ER WORDEN GEVOEDERD EN AANGEBEDEN DOOR:	MANNELIJKE	VROUWELIJKE	VORSTELIJKE LEDIGGANGERS.
Pruissen . . .	16	17	33
Oostenrijk . . .	24	15	39
Beijeren . . .	9	19	28
Wurtemberg. . .	24	27	51
Hanover . . .	3	1	4
Saksen	5	9	14
Mecklemburg-Schwerin.	3	5	8
Mecklemburg-Strelitz .	3	3	6
Baden	7	13	20
Weimar . . .	7	6	13
Keurvorstendom Hessen .	7	14	21
Hessen-Darmstadt .	9	4	13
Nassau	5	6	11
Oldenburg . . .	6	5	11
Brunswijk . . .	2	—	2
Anhalt-Bernburg . .	1	1	2
Anhalt-Dessau . .	2	3	5
Anhalt-Köthen . .	1	1	2
Hessen-Homburg . .	4	8	12
Hohenzollern-Hechingen	4	11	15
Hohenzollern-Zichmaringen	6	5	11
Lichtenstein . . .	12	14	26
Lippe	7	4	11
Lippe-Schamburg . .	3	5	8
Saksen-Coburg . .	8	7	15
Saksen-Gotha . .	—	1	1
Saksen-Meiningen . .	2	2	4
Saksen-Altenburg . .	7	9	16
Schwartzburg-Rudolstadt	1	1	2
Schwartzburg-Sondershausen	4	3	7
Reusz Schleiz . .	1	—	1
Reusz Köstriz . .	1	—	1
Duitsch Denemarken .	12	6	18
	208	240	448

Wij zien dus dat vier honderd acht en veertig regerende of tot de regering geroepen lediggangers, welker aantal dagelijks toeneemt, door het duitsche volk tot deszelfs nationaal genoegen worden onderhouden. Naar eene andere berekening, van het 6e Rijn-jaarboek van het hervormings-genootschap, 1845, bl. 193, bestaat het getal uit 526; daarenboven worden bij dat getal ook nog gevoegd 827 stuks gemediatiseerde (d. i. door Napoleon geannuleerde) vorstjes en 573 leden die tot de wetgevende grafelijke familiën behooren; zoodat er, alles te zamen genomen, 1933 vorstelijke personen in Duitschland aanwezig zijn, die ten koste van het volk bestaan.

In genoemd jaarboek wordt berekend dat die 2373 personen met hunne ministers en diplomaten, jaarlijks eene som van 57 millioenen *thaler* verslinden. Doch wij achten die som veel te gering; men bedenke toch slechts al die millioenen welke te Berlijn, Weenen, Munchen, Hanover enz, even gemakkelijk worden verspild als een onzer de benoodigde penningen voor een cigaar en een glas bier uitgeeft. Het is dan ook niet overdreven, wanneer men op elk der 57 grondgetallen gemiddeld ten minste nog 2 millioenen meer rekent; zoodat men alzoo voor de nationale vorsten-kweekerij en vorsten-dienst eene jaarlijksche som van 70 millioenen *thaler* verkrijgt.

Voorts wordt in genoemd jaarboek berekend dat van de 57 millioenen *thaler*, 285.475 huisgezinnen of 1,427.375 menschen zouden kunnen bestaan, wanneer elk huisgezin, gemiddeld op 5 personen geschat, ieder jaar 200 *thaler* ontving. Dit tot grond-maatstaf nemende, bevindt men dat met de bewuste 70 millioenen *thaler*, 350.000 arme gezinnen, of 1.750.000 menschen, derhalve ongeveer de gansche bevolking van het koningrijk Saksen, kon worden onderhouden.

Doch hiermede is de berekening op verre na nog niet gesloten. De gezegde som wordt alleen uitgetrokken voor de verschillende hoven met de daarvan afhangende ministers en diplomaten. Nu komt echter eerst de hoofdzaak, namelijk het monsterachtige, in een beschaafden en vrijen staat geheel overvloedige, maar, tot de beveiliging der even overvloedige, hoven onontbeerlijke heirleger van ambtenaren, policie-mannen en militairen. *(Vervolg hierna.)*

Een ezel en een paard stonden zamen een praatje te houden, toen een os kwam aandraven en ze beiden te hulp riep, daar eene koe gevaar liep van te verdrinken. Het paard verklaarde zich aanstonds bereid en zette het zoo vlug op een loopen, dat de os moeijelijk nakomen kon. De ezel maakte eerst eenige zwarigheid bij zich zelf en dacht in zijne dommigheid: « Waarom heeft dan de os zelf de koe « niet uit het water gehaald? Wat hebben ik en het paard « met die heele historie te maken? Wij zijn immers geen « rundvee! Hoe het paard het toch wel in de hersens mag « krijgen, dat hij zich om eene koe zoo veel moeite geeft! « — Intusschen," redeneerde hij verder, « het paard is wij- « zer dan ik, en zal wel weten, wat hij doet. Wie weet, « wat er achter steekt? Ik zal dus ook maar meêgaan." — En zoo zette hij 't op een drafje, altijd maar de voetstappen van het paard en den os na, want zien kon hij die niet meer, daar ze reeds om een hoek waren. Pas echter was hij zelf dien hoek om, of, daar zag hij den os midden in een kostelijk klaverveld naar hartelust smullen. — « Hm!" dacht de ezel, « de os neemt er zijn gemak van, « en 't paard moet de koe er uithalen, terwijl hij zich vol en « dik vreet! Ik wil het paard toch bijstaan!" Meteen viel zijn oog op de geile distels, die langs den weg groeiden. Hoe happig onze ezel toebeet! En had hij een weinig beter toegekeken, dan had hij het paard in een naburig haverveld kunnen zien, waar dat zich ook te goed deed. — Terwijl de drie zoo smulden, verdronk de arme koe.

Zoo vertelt de fabel. — Hoe menig arm menschenkind gaat reddeloos onder, terwijl.... Kijk maar eens in het rond, waarde lezer! en vertel zelf verder.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 19 Augustus. Sedert den 17. dezer is alhier ter reede gekomen.
[illegible], J. H. Lind, Bergen, traan.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te Middelburg,

19 Augustus 1847.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
O. Z. Tarwe (1846) .	f 17.50	Z. Gr. Erwten . .	f 9.50
N. dito dito . .	- 11.50	W. Witte dito . . .	-
O. W. Tarwe (1846) .	- 18.00	Z. Paardenboonen .	- 8.50
Nieuwe W. dito . .	- 12.00	W. Koolzaad . . .	- 12.50
N. Z. Rogge . . .	- 8.00	Zomer dito . . .	-
Vreemde dito . . .	- 8.50	Gort No. 3 . . .	- 19.00
Winter garst . . .	- 6.50	« « 2 . . .	- 17.00
Zomergarst	-	« « 1 . . .	- 15.00
Haver	-	Raapolie . .	f 49.50 p. v.
Boekweit (Vreemde)	-	Patentolie . .	- 41.50 -
W. Wittebooneu . . .	-	Lijnolie . .	- 37.50 -
Dito Bruineboonen .	- 14.25	Lijnkoeken f .	de 104 st.
W. Paardenboonen .	- 8.50	Raapkoeken . .	- -
N. W. Gr. Erwten .	- 10.00		

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 1/2 ure.
Sluiting des avonds 9 «
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

volk, dat een koning gehoorzaamt, heeft geen eigenen wil meer, heeft zijn wil afgestaan, ziet zijnen wil buiten zich in den persoon des konings tot vleesch en bloed geworden. De koninklijke wil stelt de hoogste magt in den staat voor. Wanneer de koning wil, moet het volk gehoorzamen, zoo hij spreekt, zoo geschiedt het, en zoo hij gebiedt, dan is het ook reeds gedaan. Het volk is gelijk het ligchaam des konings, het ligchaam, dat door zijnen koninklijken wil in beweging en bedrijvigheid gebragt wordt. — Wie dit bestrijdt werp ik de daadzaak in 't gezigt: dat het duitsche volk reeds sedert 30 jaren zoo gaarne vrijheid van drukpers wenschte, maar dezelve niet krijgt, dewijl het geen eigen wil, daarentegen dertig en ettelijke landsvaders heeft, welke niet willen. Veertig millioen hadden zoo gaarne een menschen-regt, zonder hetwelk zij gecensureerd vee zijn, maar zij gehoorzamen dertig en ettelijke koninklijke willen, en deze hebben tot nu toe niet gewild; de Duitschers moeten derhalve wachten, tot deze bij gelegenheid besluiten, hunne onderdanen tot het menschdom te laten avanceren.

Daar de wil des volks in den persoon des konings vleesch en bloed aangetrokken heeft, zoo is hij derhalve naar zijne natuur den wetten van al het vleeschelijke onderworpen. — Een dezer wetten bestaat hierin, dat de wil van een persoon deels van zijne ligchamelijke gesteldheid, deels van uiterlijke indrukken afhankelijk is. Een galachtig gestel, wil anders als een flegmatiek, een dronken mensch anders als een nuchteren, een zieke anders als een gezonde, een vrolijke anders als een bedrukte, een verliefde anders als een niet-verliefde enz. Daarom hebben bij eenen koning zijn geheel ligchaams-gestel, elke opwekkende invloed en indrukken eene politische beteekenis. Zijne spijsvertering, zijn zenuwgestel, zijne klieren, het middagmaal, dat hij verteert, het glas wijn, dat hij drinkt, zijne neigingen, zijn aanleg, zijne lusten, zijne omgeving, zijne vriendschap en minnarij alles zijn politisch zeer gewigtig en beduidende zaken, betrekkingen en omstandigheden, want zij werken op het koninklijk wilsvermogen en van hem hangt het wel en wee van een geheel volk, hangen besluiten af, die voor millioenen menschen oneindig gewigtig en rijk in de gevolgen zijn.

Zoo, bij voorbeeld, was het voor Beijeren in de gevolgen van zeer groot belang, dat zijn opgedrongen Lodewijk de « kunst bemint," want deze liefhebberij zijns koninklijken wils kost Beijeren niet minder als dertig en ettelijke millioenen; zoo is het dan ook volstrekt niet onverschillig of de koning een van liefde gloeijend en aan liefde behoevend hart heeft. Ieder kent den grooten invloed, dien eene geliefde op den minnaar uitoefent; eene koninklijke liefde is derhalve volstrekt geene private zaak, eene koninklijke maitresse volstrekt geen privaat persoon, neen zij is niet enkel in subjective (onderwerpelijke) maar, ook in objective (voorwerpelijke) betrekking een officiëel persoon, zij is de maitresse van de uitvoerende magt, de maitresse van den hoogsten wil. Lola Montez werd een politische persoon in hetzelfde oogenblik, dat Lodewijk haar zijn hart schonk; want door deze gift verkreeg de Spaansche danseres eenen invloed op den koninklijken wil voor welke zich Beijeren buigt, een geheel volk in 't stof kruipt. — Elke kus die Lola haren Lodewijk geeft, elke zachte aanraking, elke teedere bestrijking, elke liefkozing was eene openbare functie, want zij verwekte in het koninklijke ligchaam aangename gewaarwordingen, werkte daardoor op zijnen wil, maakte hem geneigd, politische invloedrijke wenschen te verhooren, iets te beslissen, wat hij veelligt zonder die prikkel niet besloten zou hebben. Lola in bezit der koninklijke liefde en toegenegenheid, kon met Falstaff zeggen: « De wetten van Beijeren staan mij tot gebod."

Het Beijersche volk gevoelde dit ook zeer goed en vatte de betrekking tusschen Lola en Lodewijk geheel juist in hare ware politische beteekenis op: want het zag in Lola de maitresse van het uitvoerend bewind; het zag in haar eene persoon, die door hare geslachts-verbinding met den magtigsten mensch in den lande, eenen invloed op het lot en de politische betrekking des volks erlangd had. Daarom werd ook de koninklijke maitresse met talooze smeekschriften overstroomd; daarom knielde ook eene groote menigte van Beijersche onderdanen voor haar, om de voorspraak bij de gekroonde voorzienigheid des lands af te smeeken. En zoo zag dan de 19de eeuw in Duitschland weder een schitterend geval dier maitressen-huishouding aan de hoven van de 18de. — In Beijeren was die romantische periode teruggekeerd, in welke maitressen en hovelingen het lot des volks bepalen.

Ach, het is eene heerlijke uitvinding voor dit koningrijk, welke het wel of wee eens ganschen volks van den wil en de lusten van één mensch afhankelijk maakt, welke eenen mensch zulk een goddelijk bestaan bereidt, dat hij slechts toe te tasten heeft, en in hetzelfde oogenblik zijne wenschen vervuld ziet, in welke zij ontstaan.

Terzelfder tijd, waarin duizend huisgezinnen aardappelen en zout voor lekkere beetjes houden en een stuk vleesch voor het laatste doel hunner wenschen, zit een mensch in de hoofdstad en verbrast met maitressen en danseressen jaarlijks 4 millioenen (thalers), en waarom? Omdat hij het geluk heeft, van een roofridder-familie af te stammen, wier gebied van lieverlede het koningrijk Beijeren en deszelfs voormalige lijfeigenen langzamerhand koningrijk-Beijersche onderdanen geworden zijn, die nu, in plaats van de voormalige slavernij jaarlijks 4 millioenen aan den regerenden telg uit het doorluchtig geslacht der Wittelbachers betalen moeten. (Vervolg hierna.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.